

Branca te. Fetges, cap a la Cassanya (xxii, 143.3). I poden ser post-toponímics: Can *Branques* te Orís (xiii, 151.15). Corral del *Branca* te. Pla de Cabra (xlvi, 17.50), Can *Branca* o *-ques* te. Ariany (xli, 36.7).

Els Brancs illots rocosos mar enfora del Castellet, a Roses (xlv, 106). Un altre al Port de la Selva: encara que hi vaig sentir punta *del Brans* o *dels Brans*, amb *n* dental (nomencl. mar ii, xlv, 138), no crec que vingui d'un altre origen. Una forma *brenca* suspecta d'arabització ja la vaig citar com a val. i murciana en *DECat* ii (94b44 i 228a48; i la retrobem com a nom d'una pda. de Cullera (xxxii, 80.20). *Brent* pots ser err. lect. per *Brenc*, doc. de 1168 en el Baix Ebre: «Cher-
ta --- in ribera de *Brent*» (*Cart. Poblet*, p. 198); o *seria*, mal segmentat, un derivat d'Ebre? < *Ribeir Ebrenc* o *Margen Ebrenc* dissimilat en *marge d'Ebrenc*.

BRANCAS, BRANCART, -CAT, BLAN-

Noms de persona o post-antroponímics, amb diverses variants d'un mateix nom fonamental. Ferrer de *Blancat*, batlle de Camarasa a. 1300 (CCandi, *Mi.* 25 *Hi. Cat.* ii, 158). Coll d'en *Blancart* te Sureda (Albera) (*Cerca* 1959, p. 142). Sant *Brancàs* a la Sardanya catalana te. Càller a. 1386 (*BABL* iv, 132) Misser *Branchas* Pastell, enviat de Perpinyà a. 1441 (*RLR* XLIX, 82). Bn. *Blancaci* a. 1271, sembla nom d'un morisc mallorquí (*BSAL* VIII, 351). Formes on no costa reconèixer el greco-llatí PANCRASIUS, si bé en part alterat per infl. de l'adj. *blanc*, i ajudant-hi infl. aràbiga, o algun fet de fonètica sintàctica del baix-grec.

En part es pot tractar d'una forma grega diferent i 35 sinònima *χρατος* al costat de *χρασις*.

Així *Pancratius* (en genitiu *Pancrati*), vistos els nombrosos casos de terminació en *-t* o *-rt.*: Rdu. *Branca* a. 1155, a Elna (Colle. Moreau LXVIII, 2); «*Branca* Uguet» te. Canet (*BABL* xvi, 141). Hi po- 40 gué haver també alguna infl. del fr. *blanchard* 'blanquinós': cf. el *Blancart* de l'Albera, i el cognom actual *Blanchart*, *-chart* que el *DAg* troba a Bna. (i fem. *Blancharda*, Cornellà), però és molt freqüent sobretot a l'Emp.

Formes mixtes: *Plancarius* a. 1010 (*Cart. St. Cugat* ii, 73); *Saint Plancart* mun. de Comenge (16 k. al NO. de Mont-rejau, HGar.) «Johan *Planca* o *-nqua*» (pot estar per *-cà*), de Vilanova aa. 1390 i 1391 (CCandi, *St. Hilari Sacalm*). En fi *Semblancat* cognom (arag.?), 50 format amb *Sent-* = *Sant*.

Brancell (Amer), V. *Balç*

Brandí, *Brandia*, *Brandís*, V. BRAN-

BRANGOLI

Agregat d'Enveig, a la sortida de la Vall de Querol: CA Torras (*Pir. Cat.*, *Cerd.*; Pau Vila, *Cerdanya*, 228). 60

PRON. MOD.: *bràngulí* (a Enveig etc., 1959). P. Vila l'assenyala en la forma *Vilangoli* en el S. XIII; 1067: *Villanguli*, cit. junt amb *Flori* (Alart, *Cart. Rouss.* 72); 1102: *Vilangolí*, cit. junt amb Enveig 5 (SerraV, *Pinós i Mpl.* III, 157). Ponsich, *Top.* 141, hi afegeix *villare Vilanguli* 1260, 1267, 1273, *Vilangolino* 1265, *Vilangoli* 1267, 1290 i S. xvi, *Brangoli* 1632.

Com vaig explicar ja el 1937 (*E.T.C.* i, 56-57), ve 10 de VILLA ANGLÒINI, genitiu d'un NP germ. conegut (Först. 118) format amb els freqüents components ANG(I)L- + -WIN: Amb una transposició de *LY* comparable a la de *Confolent* (*BDC* xi, 23) i fr. *Confolens* de CONFLUENTEM; d'on: *Vilangolí*, i amb una doble dissimilació *Verangolí* contret en *Brangolí*. Cf. *Vall d'Anguli* a Calella (i art. *Golinons*).

Braní, V. *Berani* *Branques*, *Brans*, V. *Branca Bransell*, *Bransellíc*, V. *Balç* *Brantic*, V. *Bran-* 20 *Braó*, V. *Brau* *Braquemart* (*brakəmárt*): *Pi(n)s* d'en *Br.* te. Prada (xxvi, 71.19): deu ser malnom posat segons el fr. ant. *braquemart* 'espasa' (Ss. xiv-xv)

Bratlla, V. *Brallans*

BRAU 'fragós, silvestre'

Coll de *Brau*, segons la delimitació de vegueries, data-
tada de 1367-73, havia de ser entre *Vacarisses* i *St. Llorenç del Munt*: «la vegueria de Bna. e de Vallè[r]s comensa a Garraf --- e puja per Llobregat amunt, tro sus al te. de *Vacarisses* e al *Coll de Brau*; e comprèn dins aquest terme *Haulesa* de Muntserrat e la Rocha de *Spaa* [St. Salvador de les Espases]; e ix dèssà, per la muntanya al *Coyll de Daví* [= coll de Vi], e, per la serra entro sus a *St. Lourens del Munt*, e --- te. de *Granera*; e comprèn lo castell de *Sapera* [Castellsapera, entre L'Obac i La Barata] e de *Gualifa* --- e ix al Congost de les *Cudines* o *Ayguafreda*» (*ZRPb* XIII, 99). Avui hi ha Coll Blanc al peu N. del Montcau, però si de cas aquest hauria de ser alteració trivialitzadora d'allò.

Prat de *Brau* te. Borén (xxxvii, 94.7): és versemblant que *de* en tots dos noms, el mot *de* sigui un afe- 45 git secundari, en lloc de *Coll brau*, *Prat brau*: com en *Costa Brava* i anàlegs. *Cas Brau*, poss. te. Algaida (ja en el m. Despuig), xl, 95.21. I en pot ser dim. *Son Braó*, que el m. Despuig i Masc. 18C2, posen en te. Alaró, a la r. de Consell; en aquest poble en diuen *son brabó* (xl, 36.4). I veg. *Costa Brava* (infra).

Bratués, V. *Bretués* *Bravolina*, V. *Brallans*

Breç, NP (no tractem ací dels que no són NLL)

Brech a. 1282, veg. *Desvern* (mal llegit?)

55

BRECO, Coma de ~

[*bréko*] te. Poble Nou de Benitatxell. Segons Aben-
nabaitar, *abràku* (que deu correspondre a una pron.